četrtek 16. septembra 2021

P9_TA(2021)0392

Izvajanje zahtev EU za izmenjavo davčnih informacij

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2021 o izvajanju zahtev EU za izmenjavo davčnih informacij: doseženi napredek, pridobljene izkušnje in preostale ovire (2020/2046(INI))

(2022/C 117/13)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 4 in 14 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),

— ob upoštevanju členov 113 in 115 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS ([1]) (DAC),

— ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 1482/2007/ES ([2]),

— ob upoštevanju Direktive Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ([3]),

— ob upoštevanju Direktive Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ([4]),

— ob upoštevanju Direktive Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ([5]),

— ob upoštevanju Direktive Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja ([6]),

— ob upoštevanju Direktive Sveta (EU) 2018/822 z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčevanja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča ([7]),

— ob upoštevanju predloga Komisije z dne 15. julija 2020 za direktivo Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (DAC7) (COM(2020)0314),

— ob upoštevanju predloga Komisije z dne 2. junija 2020 o prihodnosti upravnega sodelovanja na področju obdavčevanja v EU,

([1]) UL L 64, 11.3.2011, str. 1.
([2]) UL L 347, 20.12.2013, str. 25.
([3]) UL L 359, 16.12.2014, str. 1.
([4]) UL L 332, 18.12.2015, str. 1.
([5]) UL L 146, 3.6.2016, str. 8.
([6]) UL L 342, 16.12.2016, str. 1.
([7]) UL L 139, 5.6.2018, str. 1.

— ob upoštevanju svojega stališča z dne 10. marca 2021 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja ([8]),

— ob upoštevanju začetne ocene učinka Komisije z dne 23. novembra 2020 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede ukrepov za okrepitev obstoječih pravil in razširitev okvira za izmenjavo informacij na področju obdavčevanja na kriptosredstva in elektronski denar,

— ob upoštevanju poročila Komisije z dne 18. decembra 2017 o uporabi Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju neposrednega obdavčevanja (COM(2017)0781),

— ob upoštevanju poročila Komisije z dne 17. decembra 2018 o pregledu in oceni statistike in informacij o avtomatičnih izmenjavah na področju neposrednega obdavčevanja (COM(2018)0844),

— ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 12. septembra 2019 o oceni Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (SWD(2019)0327),

— ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 03/2021 o izmenjavi davčnih informacij v EU: trdni temelji, toda pomanjkljivosti v izvajanju,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. marca 2019 o finančnem kriminalu, davčni utaji in izogibanju davkom ([9]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. maja 2020 o akcijskem načrtu za celovito politiko Unije o preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma (C(2020)2800),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. julija 2020 o akcijskem načrtu za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje (COM(2020)0312),

— ob upoštevanju študije o izvajanju zahtev EU za izmenjavo davčnih informacij, ki jo je objavil generalni direktorat za parlamentarne raziskovalne storitve ([10]),

— ob upoštevanju akcijskega načrta OECD o eroziji davčne osnove in preusmerjanju dobička (BEPS) z dne 19. julija 2013,

— ob upoštevanju poročila OECD z dne 9. decembra 2020 o medsebojnem strokovnem pregledu avtomatične izmenjave informacij o finančnih računih 2020,

— ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. septembra 2020 o učinkovitih in usklajenih ukrepih EU za boj proti davčnim goljufijam, izogibanju davkom, pranju denarja in davčnim oazam ([11]),

— ob upoštevanju člena 54 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,

— ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A9-0193/2021),

---

([8]) Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0072.
([9]) UL C 108, 26.3.2021, str. 8.
([10]) Študija — Implementation of the EU requirements for tax information exchange (Izvajanje zahtev EU za izmenjavo davčnih informacij), Evropski parlament, generalni direktorat za parlamentarne raziskovalne storitve, direktorat za oceno učinka in evropsko dodano vrednost, oddelek za naknadno oceno, 4. februar 2021.
([11]) UL C 429, 11.12.2020, str. 6.

četrtek 16. septembra 2021

A. ker se EU sooča z nepoštenimi ali agresivnimi davčnimi praksami, kot je dejstvo, da države članice Evropske unije izgubijo od 160 do 190 milijard EUR na telo ([12]) zaradi davčnih utaj in preusmerjanja dobička mednarodnih podjetij; ker je ta izguba precejšnja glede na zdravstveno, socialno in gospodarsko krizo, s katero se Unija trenutno sooča in spopada; ker so imeli davkoplačevalci EU leta 2016 v davčnih oazah 1,5 biljarde EUR, kar je povzročilo povprečno izgubo davčnih prihodkov v višini 46 milijard EUR v EU zaradi davčnih utaj posameznikov ([13]); ker so ti zneski le del splošnega problema izogibanja davkom s strani posameznikov in podjetij, ta vrednost pa je nezakonito odšteta od nacionalnih proračunov in zato predstavlja dodatno breme za davkoplačevalce;

B. ker se je sodelovanje med davčnimi upravami na ravni EU in na svetovni ravni v zadnjih letih močno izboljšalo, z namenom učinkovitejšega omejevanja davčne utaje, izogibanja davkom in davčne goljufije, predvsem zaradi skupnega standarda poročanja skupine G20/OECD, ki je bil odobren leta 2014;

C. ker je več razkritij preiskovalnih novinarjev, kot so LuxLeaks, panamski dokumenti, rajski dokumenti, škandal cum-ex/cum-cum in najnovejši OpenLux, prispevali k večji ozaveščenosti in EU spodbudili k nadaljnjemu razvoju sklopa orodij za preprečevanje izogibanja davkom, davčnih utaj in davčnih goljufij; ker razkritja OpenLux kažejo, da je potrebna bolj kvalitativna izmenjava davčnih informacij in doseganje rezultatov;

D. ker je DAC, ki je začel veljati januarja 2013 in nadomestil Direktivo Sveta 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, določil pravila in postopke za sodelovanje med državami članicami pri izmenjavi informacij med davčnimi upravami držav članic, zlasti o avtomatični izmenjavi informacij (AEOI) o dohodkih in premoženju;

E. ker je bil DAC naknadno petkrat spremenjen, da bi se področje uporabe avtomatične izmenjave informacij postopoma razširilo na informacije o finančnih računih in povezanih prihodkih (DAC2), vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom (ACBR) in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih (DAC3), poročilih po posameznih državah (CbCR), ki jih predložijo mednarodna podjetja (DAC4), da se davčnim organom zagotovi dostop do informacij o dejanskem lastništvu, kot so bile zbrane v skladu s pravili o preprečevanju pranja denarja (DAC5), ter da bi se področje uporabe avtomatične izmenjave informacij razširilo na čezmejne aranžmaje davčnega načrtovanja in da bi se uvedla pravila o obveznem razkritju za posrednike (DAC6);

F. ker so določbe o avtomatični izmenjavi informacij v skladu z DAC1 do DAC4 začele veljati med januarjem 2015 in junijem 2017 in ker je mogoče oceniti njen začetni učinek, medtem ko je prezgodaj za oceno učinka določb DAC5 in DAC6, ki sta začeli veljati šele januarja 2018 oziroma julija 2020;

G. ker je Komisija julija 2020 predlagala dodatno spremembo, da bi področje uporabe avtomatične izmenjave informacij med drugim razširila na prihodke, ustvarjene prek digitalnih platform (DAC7), in napovedala dodatno spremembo za zagotovitev dostopa do informacij o kriptosredstvih (DAC8); ker bi takšna revizija lahko bila priložnost za izboljšanje okvira za izmenjavo informacij kot celote;

H. ker je Svet zaključil pogajanja o več revizijah DAC, vključno z nedavnim predlogom DAC7, ne da bi upošteval mnenje Evropskega parlamenta, kar je v nasprotju z načelom lojalnega sodelovanja in vlogo Evropskega parlamenta v posvetovalnem procesu, kot je določena v členu 115 PDEU;

I. ker težave, s katerimi se sooča Svet pri dogovarjanju o izboljšavah, ki jih je predlagala Komisija, ne zagotavljajo odgovorov na globalna davčna vprašanja;

([12]) Dover, R. et al. Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union, Part I: Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning, Evropski parlament, generalni direktorat za parlamentarne raziskovalne storitve, oddelek za evropsko dodano vrednost, september 2015.

([13]) Evropska komisija, Generalni direktorat za obdavčenje in carinsko unijo, dokumenti o davkih, delovni dokument št. 76, Estimating International Tax Evasion by Individuals (Ocena mednarodnih davčnih utaj posameznikov), september 2019, https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2019-10/2019-taxation-papers-76.pdf.

J. ker še vedno obstajajo nedoslednosti med mednarodnimi in evropskimi standardi, zlasti glede roka za sporočanje davčnih informacij; ker večina držav članic objavi zbirne davčne informacije po državah v okviru ukrepa 13 akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička;

K. ker je Unija podpisala sporazume s tretjimi državami, vključno z Andoro, Lihtenštajnom, Monakom, San Marinom in Švico, da bi zagotovila izmenjavo enakovrednih podatkov DAC2 z državami članicami; ker v poznejših različicah DAC niso bili sklenjeni podobni sporazumi;

L. ker so javno dostopne le zelo omejene informacije o izvajanju DAC1 do DAC4, pri čemer skoraj ni kvantitativnih informacij o izmenjavi informacij o poročilih po državah v skladu z DAC4, in ker so kvantitativne informacije o izvajanju DAC4 na ravni držav članic redke;

M. ker Parlament v celoti spoštuje načelo nacionalne davčne suverenosti;

N. ker razpoložljive informacije kažejo, da se je izmenjava podatkov v skladu z določbami DAC1 in DAC2 za avtomatično izmenjavo informacij od začetka veljavnosti znatno povečala in da so si države članice med letom 2015 in sredino leta 2017 izmenjale približno 11 000 sporočil, ki se nanašajo na skoraj 16 milijonov davkoplačevalcev ter prihodke in/ali sredstva v vrednosti več kot 120 milijard EUR v skladu z določbami DAC1, ter približno 4 000 sporočil, ki zajemajo približno 8,3 milijona računov v skupni vrednosti skoraj 2,9 bilijona EUR v skladu z direktivo DAC2 od leta 2018;

O. ker so določbe o avtomatični izmenjavi informacij v skladu z DAC3 privedle do bistveno večjega poročanja o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v primerjavi z obdobjem pred tem, ko so bile te informacije izmenjane le v redkih primerih in na lastno pobudo, kljub pravno zavezujoči zahtevi, da se morajo od leta 1977 izmenjati številne informacije o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, saj je bilo leta 2017 sporočenih 17 652 tovrstnih informacij v primerjavi s samo 2 529 v letu 2016, 113 v letu 2015 in 11 v letu 2014; ker uspeha ni mogoče meriti le s skupnim povečanjem števila primerov poročanja o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnim učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, kot je razvidno iz razkritij LuxLetters;

P. ker je Parlament skupaj s Svetom odgovoren za izvajanje političnega nadzora nad Komisijo, kot je določeno v Pogodbah v skladu s členom 14 PEU, tudi njenega izvrševanja in izvajanja politik, in ker za to potrebuje dostop do ustreznih informacij; ker mora Komisija v skladu s členom 17(8) PEU odgovarjati Evropskemu parlamentu;

Q. ker je Komisija začela skupno 73 postopkov za ugotavljanje kršitev, ki so se nanašali predvsem na zamude držav članic pri prenosu DAC, od januarja 2021 pa še vedno potekata dva postopka za ugotavljanje kršitev; ker je bila zamuda pri prenosu DAC ali njen pomanjkljiv prenos razlog za več postopkov za ugotavljanje kršitev in ker ta scenarij upravičuje stališče Parlamenta, da mora Komisija strogo nadzorovati prenos evropske zakonodaje o davčnih zadevah in zlasti določb DAC;

R. ker je OECD leta 2014 vzpostavila svetovni standard za avtomatično izmenjavo informacij s svojim skupnim standardom poročanja in se je od leta 2021 več kot 100 jurisdikcij po svetu zavezalo k avtomatični izmenjavi informacij finančnih računov;

S. ker Parlament priznava, da nima zakonodajne pristojnosti na področju neposrednega obdavčenja in ima le omejeno zakonodajno pristojnost za posredno obdavčenje;

T. ker bi morali okvir direktive o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja pospremiti z enako pozornostjo zmogljivosti in pripravljenosti davčnih uprav za zagotavljanje skladnosti, služiti pa bi moral interesom davkoplačevalcev;

U. ker mora biti direktiva o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja instrument za okrepitev usklajenega dela nacionalnih davčnih uprav, vendar mora upoštevati razsežnosti, kot so: i) okrepitev virov davčnih uprav (na področju človeških virov, financ in infrastrukture – predvsem digitalne infrastrukture); ii) varstvo pravic davkoplačevalcev, kot je varstvo podatkov; iii) varovanje poklicnih in industrijskih skrivnosti z visokimi standardi kibernetske varnosti pri izmenjavi informacij; iv) zmanjšanje upravnega in birokratskega bremena za davkoplačevalce in podjetja; v) spodbujanje višjih standardov uspešnosti za davčne uprave s krajšimi roki za uskladitev z evropskimi pravili in vi) ohranjanje konkurenčnosti naših podjetij s preprostejšimi in hitrejšimi načini za zagotavljanje skladnosti z upravnimi zahtevami;

četrtek 16. septembra 2021

V. ker so bila zaradi gospodarske krize, ki jo je sprožila pandemija COVID-19, potrebna velika fiskalna in proračunska prizadevanja vlad, tudi v obliki pomoči podjetjem; ker morajo upravičenci do takšne podpore izpolnjevati svoje socialne obveznosti, kot je ustrezno sodelovanje z davčnimi organi, da se zagotovi celovita izmenjava davčnih informacij;

W. ker je učinkovitost izmenjave davčnih informacij manj odvisna od količine izmenjanih podatkov kot od njihove kakovosti; ker sta zato kakovost in popolnost podatkov bistveni za čim boljše izkoriščanje prednosti okvira DAC; ker je zaradi pomanjkanja javno dostopnih informacij o kvantitativnih podatkih EOI v okviru DAC1 do DAC4 demokratični nadzor, ki ga izvajajo nacionalni parlamenti in Evropski parlament, precej otežen;

X. ker ima postopno digitalizirano in globalizirano gospodarstvo kompleksne in zahtevne razsežnosti, kot so digitalna sredstva in kriptosredstva, zato je kljub temu treba okrepiti sodelovanje med nacionalnimi davčnimi upravami na tem področju; ker bi bila jasna opredelitev kriptosredstev v skladu s tekočim delom v okviru OECD in projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) pomembna za okrepitev boja proti davčnim utajam in spodbujanje pravične obdavčitve; ker je razmah kriptovalut aktualno vprašanje in bi ga bilo treba upoštevati pri vseh prizadevanjih za okrepitev upravnega sodelovanja na podlagi načel subsidiarnosti in sorazmernosti;

Y. ker so davčne politike v središču nacionalne fiskalne in davčne suverenosti ter so v nacionalni pristojnosti; ker mora vsaka pomembna odločitev na evropski ravni temeljiti na strogem spoštovanju medvladne logike, ki ureja to področje evropskega povezovanja; ker je treba pomembne odločitve o nadaljnjem povezovanju na tem področju vedno sprejemati ob spoštovanju pogodb, nacionalnih pristojnosti ter davčne in davčne nacionalne suverenosti; ker se Parlament strinja z željo po iskanju inovativnih rešitev na davčnem področju, ob upoštevanju institucionalnega okvira, ki ga želimo ohraniti;

Z. ker mora biti upravno sodelovanje na področju obdavčevanja instrument za okrepitev boja proti davčnim goljufijam in utajam s strani posameznikov in podjetij z boljšimi komunikacijskimi kanali in učinkovitimi praksami za izmenjavo informacij;

AA. ker zaporedne revizije direktive o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja dokazujejo, da je to razsežnost stalnega interesa za države članice in evropske oblikovalce politik, da se evropski instrumenti postopoma in postopoma razvijajo v skladu z logiko tesnejšega sodelovanja in da se državljani zavedajo evropske dodane vrednosti pri reševanju vprašanj, povezanih z obdavčevanjem, zlasti v boju proti izogibanju davkom, davčnim utajam in davčnim goljufijam;

AB. ker navidezna podjetja spodkopavajo izmenjavo informacij v zvezi z dohodki in kapitalskimi dobički posameznikov, zlasti od nepremičnin;

AC. ker se informacije o dejanskih lastnikih delnic v družbah ne izmenjavajo samodejno v skladu s sedanjim okvirom;

AD. ker imajo upravljavci družinskega premoženja pogosto velika čezmejna sredstva prek neposrednega lastništva podjetij ali prek investicijskih subjektov, z malim številom delničarjev ([14]); ker lahko takšne finančne institucije trpijo zaradi nasprotujočih si interesov, kar prispeva k nezanesljivemu sporočanju davčnih informacij; ker nacionalni davčni sistemi skorajda ne zajemajo nerealiziranega kapitalskega dobička posameznikov v nizko obdavčenih podjetjih v tujini; ker to premožnim posameznikom omogoča kopičenje premoženja na podlagi nizko obdavčenega dohodka, srednji razred pa lahko kopiči le premoženje na podlagi v celoti obdavčenih dohodkov;

([14]) Končno poročilo o spremljanju premoženja, ki ga posamezniki skrivajo v finančnih središčih v davčnih oazah, in učinku nedavno mednarodno dogovorjenih standardov o davčni preglednosti v boju proti davčnim utajam, Ecorys.

AE. ker lahko pravilno delujoč in učinkovit okvir za izmenjavo informacij ublaži proračunske pritiske v vseh državah članicah;

Zahteve glede kritja in poročanja

1. pozdravlja dejstvo, da institucije EU nenehno izboljšujejo in širijo obseg izmenjave informacij, da bi omejile davčne goljufije, davčno utajo in izogibanje davkom, vključno z nedavnim predlogom o DAC7 in načrti za DAC8; ugotavlja pa, da se je področje uporabe okvira DAC sicer postopoma povečevalo, vendar je bilo premalo pozornosti namenjene izboljšanju kakovosti in popolnosti podatkov v enaki meri;

2. poudarja, da se je izmenjava informacijami med davčnimi upravami znatno izboljšala tako na svetovni ravni kot na ravni EU; želi spomniti, da so DAC2, DAC3, DAC4, DAC6 in DAC7 neposredno povezani z delom, ki poteka na ravni OECD; meni, da ukrepi, sprejeti na svetovni ravni, predstavljajo minimalni standard za EU;

3. ugotavlja, da morajo davčni organi bolje izvajati in uporabljati pravila, da bi se čim bolj zmanjšalo tveganje neobjave dohodkov, zato poziva Komisijo, naj zagotovi boljše izvrševanje pravil; ugotavlja pa, da so nekatere vrste prihodkov in premoženja še vedno izključeni iz področja uporabe, kar pomeni tveganje za izogibanje davčnim obveznostim; poziva Komisijo, naj oceni potrebo in najprimernejši način za vključitev naslednjih informacij o lastništvu, prihodkov in nefinančnih sredstev v avtomatično izmenjavo informacij ter naj v zvezi s tem oblikuje konkretne predloge: (a) dejanski lastniki nepremičnin in podjetij; (b) kapitalski dobički, povezani z nepremičninami, in kapitalski dobički, povezani s finančnimi sredstvi, tudi s trgovanjem z valutami, predvsem da bi poiskali načine, da bi bila davčna uprava bolje obveščena, da bi lahko prepoznala realizirane kapitalske dobičke, (c) neskrbniške dividende; (d) nefinančna sredstva, kot so gotovina, umetnine, zlato ali drugi vredni predmeti, ki se hranijo v prostocarinskih območjih, carinskih skladiščih ali sefih, (e) lastništvo jaht in zasebnih reaktivnih letal; in (f) računi pri večjih vzajemnih posojilih, množičnem financiranju in podobnih platformah;

4. ugotavlja, da je učinkovitost DAC1 močno omejena, ker morajo države članice poročati le o vsaj dveh kategorijah prihodkov; je seznanjen z nedavno spremembo, ki države članice zavezuje k izmenjavi vseh razpoložljivih informacij o vsaj štirih kategorijah prihodkov v zvezi z davčnimi obdobji od leta 2024; poziva Komisijo, naj po oceni učinka uvede obvezno poročanje o vseh kategorijah prihodkov in premoženja v okviru področja uporabe; poziva države članice, naj razvijejo učinkovite in dostopne registre za namene izmenjave informacij; ugotavlja, da bodo ta prizadevanja koristila tudi domačemu pobiranju davkov;

5. se zaveda izziva, ki ga predstavlja zbiranje informacij o elektronskem denarju in/ali kriptosredstvih, ter težave pri njihovem vključevanju v avtomatično izmenjavo informacij zaradi njihove neodvisnosti od posrednikov; poziva k vzpostavitvi celovitega okvira za zbiranje informacij o elektronskem denarju in kriptosredstvih;

6. ugotavlja, da opredelitev poročevalskih finančnih institucij in vrst računov, o katerih je treba poročati v DAC2, vključuje tveganje izogibanja in večje birokracije; poziva Komisijo, naj oceni in po potrebi predlaga razširitev obveznosti poročanja na druge ustrezne vrste finančnih institucij, pri čemer naj skuša preprečiti dodatna upravna bremena, vendar naj ponovno razmisli o opredelitvi investicijskih subjektov z malim številom delničarjev kot finančnih institucij, pregleda opredelitve izključenih računov in odpravi pragove, ki se uporabljajo za že obstoječe račune subjektov; opozarja, da lahko praksa ničelnih izjem in ničelnih pragov z vzpostavljenimi sistemi IT prispeva k zmanjšanju birokracije; poziva Komisijo, naj oceni obveznost finančnih institucij, da v primerih, ko ni informacij, ki bi jih bilo treba sporočiti, vlagajo nične donose, da bi zmanjšali birokracijo;

7. ugotavlja, da DAC3 vsebuje nekatere mrtve kote in bi lahko imela nenamerne negativne učinke, kot na primer, da davčne uprave ne izmenjujejo vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnim učinkom, če so preveč ugodna, ali da se zatekajo k neformalnim ureditvam, da bi se izognile izmenjavam, kot se je razkrilo s prakso prikritih davčnih stališč prek tako imenovanih informativnih dopisov v Luksemburgu; obžaluje prednostno obravnavo premožnih posameznikov; zato poziva, naj se področje izmenjave informacij v okviru DAC3 razširi, da bo vključevalo neformalne ureditve, „nevnaprejšnja“ davčna stališča s čezmejnim učinkom in „nevnaprejšnje“ cenovne sporazume (na primer sporazume po transakciji ali po vložitvi davčne napovedi), fizične osebe in sodbe, ki so bile izdane, spremenjene ali obnovljene pred letom 2012, a so še vedno veljavne; obžaluje, da doslej niso bili upoštevani prejšnji pozivi Evropskega parlamenta v zvezi s tem; obžaluje, da vnosi podatkov DAC3 niso dovolj kakovostni in jih davčne uprave držav članic še ne uporabljajo ali izkoriščajo v veliki meri; priporoča, naj se davčnim upravam pošlje posebno obvestilo, če je podjetje, ki je upravičeno do davčnega stališča v okviru DAC3, davčno prisotno;

8. obžaluje, da so dvostranski in večstranski vnaprejšnji cenovni sporazumi izključeni iz izmenjave informacij v okviru DAC3, kadar povezani mednarodni davčni sporazum ne omogoča njihovega razkritja; poziva države članice, naj se ponovno pogajajo o obstoječih mednarodnih davčnih sporazumih, ki ne dovoljujejo razkritja vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, in naj ne sklepajo novih;

9. obžaluje, da so povzetki informacij v osrednji podatkovni zbirki za vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnim učinkom in vnaprejšnje cenovne sporazume pogosto prekratki, da bi se lahko uporabili, ne da bi bilo treba zahtevati dodatne informacije; poziva Komisijo, naj pripravi smernice o tem, kaj bi morale davčne uprave zagotoviti kot povzetek, ki bi moral vključevati vse ustrezne neposredne in posredne davčne posledice, kot so dejanske davčne stopnje;

10. obsoja prakso prikritih davčnih stališč v Luksemburgu, razkrito v preiskavi LuxLetters, ki vodi do neformalnih dogovorov, o katerih se ne poroča v skladu z zahtevami iz DAC3; poziva Komisijo, naj nujno oceni, ali se v Luksemburgu in drugih državah članicah s podobnimi praksami morebiti kršijo zahteve iz direktive DAC3, ter po potrebi sproži postopek za ugotavljanje kršitev;

11. pozdravlja dejstvo, da veliko držav, vključno s številnimi državami članicami, objavlja anonimizirane in zbirne informacije, pridobljene iz poročanja po državah, kot zahteva DAC4 ali ukrep 13 akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička; obžaluje, da manjšina držav članic teh informacij ne objavlja v mednarodnih podatkovnih zbirkah; v zvezi s tem poziva k usklajenemu pristopu in vztraja, naj Komisija to zahtevo vključi v prihodnjo revizijo DAC;

12. priporoča revizijo obsega informacij, ki jih predložijo mednarodna podjetja, ki imajo v lasti več subjektov v isti jurisdikciji, da bi izboljšali kakovost informacij in se izognili pretiranim stroškom izpolnjevanja obveznosti;

13. ugotavlja, da na doslednost obveznih razkritij v skladu z DAC6 negativno vpliva dvoumnost razlage prepoznavnih značilnosti v posameznih državah članicah; zato poziva k večji jasnosti pri oblikovanju preskusa glavnih koristi za prepoznavne značilnosti v kategorijah A in B;

14. poudarja, da se določbe DAC uporabljajo za vsako podjetje, ki ga zavezujejo dolžnosti poročanja; vendar opozarja, da se politike zagotavljanja skladnosti poslovanja v mednarodnih podjetjih ter v malih in srednjih podjetjih močno razlikujejo in da je treba to upoštevati pri prihodnjih revizijah DAC; zato razume, da je treba zmanjšati stroški izpolnjevanja obveznosti in upravno breme malih in srednjih podjetij;

15. opozarja, da evropska pravila o upravnem sodelovanju ne nadomeščajo nacionalnih predpisov, temveč določajo minimalne standarde za izmenjavo informacij in ukrepe sodelovanja;

16. priznava, da bo treba za izboljšanje ciljev DAC več pozornosti nameniti zapolnjevanju obstoječih vrzeli pri izvajanju in spremljanju, ne pa oblikovanju novih zakonodajnih pravil;

Obveznost primerne skrbnosti in dejansko lastništvo

17. ugotavlja, da je obseg izmenjanih informacij velik, kakovost pa ni najboljša; pozdravlja priporočila Evropskega računskega sodišča; ugotavlja, da skupni računi finančnim institucijam povzročajo določene težave; je zaskrbljen, da lahko netočne ali zastarele informacije o davčnem rezidentstvu, ki jih imajo na voljo finančne institucije, in zlorabe na podlagi več prebivališč privedejo do neuspešne izmenjave informacij, kadar bi bilo to potrebno; obžaluje uporabo zlatih vizumov in potnih listov za izogibanje izmenjavi podatkov in ponovno poziva k postopni odpravi vseh sedanjih shem; poziva Komisijo, naj postopke za ugotavljanje kršitev razširi na vse države članice, ki ponujajo zlate vizume; poziva k strožjim postopkom izvrševanja na ravni držav članic in k vzpostavitvi nacionalnih sistemov kazni za nepravilno ali nepopolno poročanje z učinkovitim odvračilnim učinkom; poziva Komisijo, naj vključi obiske na kraju samem v državah članicah in naj oceni učinkovitost njihovih sistemov spremljanja; poziva države članice, naj vzpostavijo sistem preverjanja kakovosti in popolnosti podatkov DAC, z rednimi povratnimi informacijami o prejetih informacijah in poročili o koristi posredovanja, s pomočjo katerih bo Komisija lahko izboljšala prihodnje odločanje, ter postopke za revizijo subjektov, za katere velja obveznost poročanja, glede kakovosti in popolnosti poslanih podatkov; priznava, da so informacije, ki si jih države članice izmenjujejo v okviru DAC in pripadajočih sistemov, zaupne;

18. poudarja, da ni predvidenih sankcij za finančne institucije, ki ne poročajo ali sporočajo neresnične ali nepravilne informacije, in da se ukrepi med državami članicami močno razlikujejo; opozarja, da bi morale države članice v skladu s členom 25a DAC2 uvesti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za poročevalce; obžaluje, da Komisija ne ocenjuje obsega ali odvračilnega učinka kazni v vsaki državi članici in da v zvezi s tem ni predložila nobenih meril za primerjavo ali smernic; poziva k bolj usklajenim in učinkovitim sankcijam z odvračilnim učinkom na kršitve;

19. priporoča vključitev označevalca za prikaz skupnega lastništva različnih imetnikov računov, da bi se izognili podvajanju poročanja in omogočili natančno identifikacijo stanj na računih; poleg tega predlaga, da bi subjekti lahko evidentirali lastniški delež vsakega imetnika računa in označili, kadar so lastniki računa iz različnih jurisdikcij;

20. ugotavlja, da je DAC5 davčnim organom omogočil dostop do informacij o dejanskem lastništvu, zbranih v skladu s pravili o preprečevanju pranja denarja. ugotavlja, da je peta direktiva o preprečevanju pranja denarja (AMLD5) razširila možnosti za interakcijo med preprečevanjem pranja denarja in DAC ter da bi morale države članice peto direktivo o preprečevanju pranja denarja v nacionalno zakonodajo prenesti do 10. januarja 2020; ugotavlja tudi, da je zato učinkovitost DAC močno odvisna od direktiv o preprečevanju pranja denarja, ki se uporabljajo na ravni držav članic; ugotavlja, da učinkovitost DAC spodkopava nepravilno izvajanje teh direktiv, pomanjkanje učinkovitega izvrševanja in preostale pomanjkljivosti okvira za preprečevanje pranja denarja, kot so (i) dejstvo, da za posamezne račune, ki se vodijo prek aktivnih nefinančnih subjektov, dejansko lastništvo ni določeno, (ii) pomanjkanje informacij o dejanskem lastništvu nepremičnin in pogodbah o življenjskem zavarovanju, (iii) pomanjkanje medsebojno povezanih nacionalnih registrov, zlasti nepremičnin z registri dejanskega lastništva, in (iv) pomanjkanje skupnih opredelitev dejanskega lastništva in ustrezne skrbnosti ter davčni kriminal;

21. obžaluje trenutno stanje prenosa četrte direktive o preprečevanju pranja denarja v vseh državah članicah ([15]), pri čemer je Komisija decembra 2020 začela postopke za ugotavljanje kršitev proti osmim državam članicam, februarja 2021 pa proti trem državam članicam ([16]), ugotavlja, da je bil rok za prenos teh določb 27. junij 2017; obžaluje tudi, da so bili v zvezi s peto direktivo o preprečevanju pranja denarja ([17]) z rokom za prenos 10. januarja 2020 sproženi postopki za ugotavljanje kršitev proti 16 državam članicam ([18]);

22. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da 18 držav članic, vključenih v zadnjo oceno ([19]) ukrepov držav na področju preprečevanja pranja denarja, ki jo je opravila projektna skupina za finančno ukrepanje, ni uspešno izvajalo vseh ključnih kazalnikov uspešnosti, na primer, ko so bile razvrščene glede na ustrezno uporabo ukrepov za preprečevanje pranja denarja, je bila večina držav članic na področju uporabe ocenjena kot „zmerna“ ali „nizka“ raven učinkovitosti, pri čemer je samo Španija dobila oceno „znatna“ raven učinkovitosti, nobena država članica pa ni dosegla visoke stopnje učinkovitosti ([20]);

23. ugotavlja, da se uporabljajo vse bolj zapletene strukture za prikrivanje dejanskih lastnikov in se s tem onemogoča učinkovito izvajanje pravil o preprečevanju pranja denarja; je seznanjen s pomanjkljivostmi, ki so jih pokazala razkritja OpenLux; meni, da ne bi smeli imeti praga za poročanje o dejanskih lastnikih; želi spomniti na svoje stališče, da bi morala za dejansko lastništvo skladov veljati enaka raven preglednosti kot za podjetja iz pete direktive o preprečevanju pranja denarja, hkrati pa bi morala biti zagotovljena ustrezna varovala;

([15]) Od 25. novembra 2020. Glej spletno mesto Evropske komisije o direktivi o preprečevanju pranja denarja IV (AMLD IV) – stanje prenosa na: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-4-transposition-status_en

([16]) Informacije od 22. decembra 2020: Češka, Danska, Estonija, Irska, Italija, Luksemburg, Romunija in Slovaška (glej spletno stran Evropske komisije: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_sl). Februarja 2021 so bili proti Nemčiji, Portugalski in Romuniji sproženi trije dodatni postopki za ugotavljanje kršitev https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/inf_21_441.

([17]) Od 25. novembra 2020. Glej spletno mesto Evropske komisije o direktivi o preprečevanju pranja denarja V (AMLD V) – stanje prenosa na: https://ec.europa.eu/info/publications/anti-money-laundering-directive-5-transposition-status_en

([18]) Informacije od 22. decembra 2020: Avstrija, Belgija, Ciper, Češka, Estonija, Grčija, Madžarska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Portugalska, Romunija, Slovaška, Slovenija in Španija. Glej spletno mesto Evropske komisije: https://ec.europa.eu/info/strategy/decision-making-process_sl

([19]) Belgija, Ciper, Grčija, Irska, Italija, Španija, Avstrija, Češka, Danska, Latvija, Litva, Malta, Slovaška, Slovenija, Finska, Švedska, Portugalska in Madžarska.

([20]) Projektna skupina za finančno ukrepanje, 4. krog ocenjevanja, november 2020, Avstrija, Belgija, Ciper, Češka, Danska, Finska, Grčija, Madžarska, Irska, Italija, Latvija, Litva, Malta, Portugalska, Slovaška, Slovenija, Španija in Švedska.

24. poziva Evropsko komisijo, naj pravočasno predstavi oceno interakcije med preprečevanjem pranja denarja in DAC;

Pravni in praktični izzivi

25. ugotavlja, da Komisija spremlja prenos zakonodaje DAC v državah članicah; vendar ugotavlja, da do zdaj ni sprejela neposrednih in učinkovitih ukrepov za izboljšanje kakovosti podatkov, ki si jih izmenjajo države članice, prav tako pa ni obiskala držav članic in ni zagotovila učinkovitosti sankcij, ki jih države članice naložijo za kršitve določb o poročanju DAC; poziva Komisijo, naj okrepi svoje dejavnosti v zvezi s tem ter sprejme neposredne in učinkovite ukrepe za odpravo slabe kakovosti podatkov, ki jih pošiljajo države članice, nadalje razvije smernice za države članice o izvajanju zakonodaje DAC, izvajanju analize tveganja in uporabi prejetih davčnih informacij ter začne postopke za ugotavljanje kršitev, med drugim z uporabo pregledov svetovnega foruma ([21]) in projektne skupine za finančno ukrepanje; poziva Evropsko komisijo, naj prednostno obravnava vprašanje izboljšanja kakovosti pri prihodnjih pregledih okvira DAC;

26. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bilo v oceni Komisije iz leta 2019 poudarjeno, da države članice pri izmenjavi informacij pogosto ne presegajo minimalnih zahtev DAC, kar je prispevalo k škandalu, povezanemu z davčnimi goljufijami, cum-ex/cum-cum; zlasti ugotavlja, da države članice niso dovolj sodelovale prek ustreznih mehanizmov, kot je spontana izmenjava, da bi druge zadevne države članice opozorile na takšne sheme; ugotavlja tudi, da ima le majhno število držav članic na voljo popolne informacije v vseh šestih kategorijah prihodkov in kapitala DAC1; poudarja potrebo po učinkovitejših, popolnejših in pogostejših izmenjavah;

27. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je svetovni forum nedavno ocenil zakonsko izvajanje skupnih standardov poročanja ([22]) v EU iz DAC2, in obžaluje, da glede na medsebojni strokovni pregled, ki ga je opravil svetovni forum, vse države članice niso v celoti skladne; poziva Komisijo, naj pozorno spremlja države članice in začne postopke za ugotavljanje kršitev, dokler vse države članice ne bodo v celoti upoštevale zahtev; z zanimanjem pričakuje medsebojni strokovni pregled praktičnega izvrševanja skupnega standarda poročanja v okviru svetovnega foruma ter poziva Komisijo in države članice, naj se skrbno pripravijo na ta proces;

28. obžaluje, da države članice redko povežejo poslane informacije z davčno identifikacijsko številko, ki jo izda država, v kateri ima davčni zavezanec stalno prebivališče; ugotavlja, da kaže, da samo Litva in Irska vključujeta davčno identifikacijsko številko, kot jo priznava država prejemnica ([23]); poleg tega ugotavlja, da je izmenjava veljavnih davčnih identifikacijskih številk ključna za učinkovite postopke izmenjave informacij; ugotavlja, da bi bilo treba poročati tudi o davčnih identifikacijskih številkah družb, da bi še bolj olajšali usklajevanje davčnih informacij; opozarja, da je treba pri vsakem ukrepu za lažjo identifikacijo davkoplačevalcev spoštovati temeljne pravice, zlasti pravico do zasebnosti in varstva podatkov;

29. pozdravlja zahtevo iz DAC7, da se vključi davčna identifikacijska številka države članice rezidentstva za DAC1 in DAC2, da bi izboljšali usklajevanje podatkov in identifikacijo med državami članicami, saj je pravilna identifikacija davkoplačevalcev bistvena za učinkovito izmenjavo informacij med davčnimi upravami; je zaskrbljen, ker se velike količine informacij ne ujemajo z ustreznimi davkoplačevalci in se premalo uporabljajo, zaradi česar prihaja do izpada obdavčitve;

30. poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami vzpostavi orodje za potrjevanje identifikacijskih številk davkoplačevalcev; ugotavlja, da bi to orodje za potrjevanje znatno povečalo učinkovitost poročanja finančnih institucij in s tem znižalo stroške teh institucij za zagotavljanje skladnosti; poziva Komisijo, naj po ustrezni analizi in oceni učinka ponovno preuči oblikovanje evropske davčne identifikacijske številke; poziva države članice, naj zagotovijo bolj sistematično analizo neusklajenih podatkov iz DAC1 in DAC2 ter naj uvedejo postopke za sistematično analizo tveganja prejetih informacij;

31. je seznanjen z dejstvom, da so informacije, ki se izmenjajo na zahtevo, pogosto nepopolne in zahtevajo dodatna pojasnila; obžaluje, da v okviru izmenjave informacij na zahtevo organi pogosto potrebujejo do šest mesecev in dlje od datuma prejema zahteve, da zagotovijo informacije; z obžalovanjem ugotavlja, da ni časovnih omejitev za nadaljnje

([21]) Svetovni forum za transparentnost in izmenjavo podatkov za davčne namene.
([22]) https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/175eeff4-en.pdf?expires=1614245801&id=id&accname=ocid194994&checksum=C36736F5E5628939095D507381D7D7C5
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

izmenjave, zaradi česar lahko prihaja do nadaljnjih zamud; poziva Komisijo, naj to določbo, vključno z zahtevami za nadaljnje izmenjave, popravi na največ tri mesece; predlaga, naj se Komisiji podeli mandat za sistematično ocenjevanje stopnje sodelovanja tretjih držav; poziva Komisijo, naj oceni znake, da je izmenjava informacij na zahtevo z nekaterimi tretjimi državami, tudi s Švico, nezadovoljiva;

32. obžaluje, da je ena država članica, in sicer Malta, v medsebojnem strokovnem pregledu izmenjave informacij na zahtevo, ki jo je opravil svetovni forum, prejela skupno oceno „delno skladno“, kar pomeni, da se standard le delno izvaja, to pa ima pomembne praktične posledice ([24]); ugotavlja, da 19 držav članic ni v celoti skladnih z zahtevami glede informacij o lastništvu in identiteti ([25]); ugotavlja, da šest držav članic ni v celoti skladnih z zahtevami glede računovodskih informacij ([26]); ugotavlja, da pet držav članic ni v celoti skladnih z zahtevami glede bančnih informacij ([27]); ugotavlja, da sedem držav članic ni v celoti skladnih z zahtevami glede dostopa do informacij ([28]); ugotavlja, da tri države članice niso v celoti skladne z zahtevami glede pravic in varoval ([29]); ugotavlja, da pet držav članic ni v celoti skladnih z zahtevami glede izmenjave informacij ([30]); ugotavlja, da tri države članice niso v celoti skladne z zahtevami glede zaupnosti ([31]); ugotavlja, da tri države članice niso v celoti skladne z zahtevami glede pravic in varoval ([32]); ugotavlja, da devet držav članic ni v celoti skladnih z zahtevami glede kakovosti in pravočasnosti odgovorov ([33]); ugotavlja, da v celoti le osmih državah članicah niso bile ugotovljene pomanjkljivosti ([34]); obžaluje, da so bile v 18 državah članicah ugotovljene večje pomanjkljivosti ([35]); globoko obžaluje, ker nekatere države članice dosegajo nizko oceno pri nekaterih kategorijah, kot so informacije o lastništvu in identiteti; poziva države članice, naj pri naslednjem medsebojnem strokovnem pregledu dosežejo skladno oceno; ugotavlja, da neuspešnost držav članic resno ogroža verodostojnost EU v boju proti davčnim utajam in izogibanju davkom na mednarodni ravni; pričakuje, da bo Komisija brez nadaljnjega odlašanja uporabila vsa pravna in nepravna orodja, da bi zagotovila pravilno izvajanje zakonodaje; poziva Komisijo, naj začne postopke za ugotavljanje kršitev, dokler vse države članice ne bodo v celoti upoštevale zahtev; zato poziva države članice, naj se v celoti zavežejo ciljem DAC in izvajanju najboljših praks za izmenjavo informacij;

33. pozdravlja predlog Komisije v DAC7, da se pojasni standard verjetne primernosti, ki ga je treba uporabljati v okviru izmenjave informacij na zahtevo, in poziva Komisijo, naj pripravi smernice za zagotovitev standardiziranega pristopa in učinkovitejše uporabe določb za izmenjavo informacij na zahtevo;

34. pozdravlja dejstvo, da je Komisija državam članicam dala na voljo različna orodja za razvoj izmenjave informacij in najboljše prakse ter IT podpore, zlasti prek programa Fiscalis 2020; poudarja, da je treba še naprej spodbujati izmenjavo najboljše prakse in razviti smernice za uporabo informacij, zlasti v zvezi z DAC3 in DAC4;

35. ugotavlja, da je za uporabo informacij v okviru DAC za nedavčne zadeve potrebno predhodno dovoljenje države članice pošiljateljice, ki ni vedno odobreno, čeprav bi lahko bile informacije koristne za povečanje učinkovitosti kazenskih in drugih preiskav, zahteva pa običajno temelji na utemeljenih pogojih; vztraja, da bi morala biti uporaba informacij, izmenjanih v okviru DAC, vedno odobrena za nedavčne namene, kadar to dovoljuje zakonodaja države članice prejemnice za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj; v zvezi s tem poziva države članice, naj se v celoti zavežejo visokim standardom spoštovanja temeljnih pravic državljanov kot davkoplačevalcev;

([24]) https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-malta-2020-second-round_d92a4f90-en

([25]) Estonija, Avstrija, Madžarska, Belgija, Luksemburg, Bolgarija, Hrvaška, Nizozemska, Ciper, Poljska, Češka, Portugalska, Danska, Romunija, Slovaška, Grčija, Nemčija, Malta in Španija. Vir: opombe 25–34: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/global-forum-on-transparency-and-exchange-of-information-for-tax-purposes-peer-reviews_2219469x?_ga=2.61374444.131706240.1621422687-1265388792.1602508229

([26]) Hrvaška, Ciper, Grčija, Slovaška, Španija in Malta.

([27]) Madžarska, Malta, Nizozemska, Danska in Slovaška.

([28]) Avstrija, Madžarska, Belgija, Latvija, Češka, Portugalska in Slovaška.

([29]) Madžarska, Belgija in Luksemburg.

([30]) Avstrija, Latvija, Ciper, Češka in Portugalska.

([31]) Belgija, Latvija in Madžarska.

([32]) Madžarska, Latvija in Češka.

([33]) Italija, Malta, Francija, Luksemburg, Bolgarija, Portugalska, Romunija, Grčija in Nemčija.

([34]) Estonija, Italija, Finska, Litva, Francija, Slovenija, Švedska in Irska.

([35]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662603/EPRS_STU(2021)662603_EN.pdf

36. obžaluje, da je Svet oslabil predlagane spremembe DAC7, ki jih je predlagala Komisija, zlasti kar zadeva skupne revizije in skupinske zahteve; poziva Svet, naj pregleda svoje sedanje stališče in sprejme predlagane spremembe, ki jih je predlagala Komisija; ugotavlja, da je skupinskih zahtev zelo malo, saj je leta 2017 samo pet držav članic prejelo eno ali več skupinskih zahtev; poziva Komisijo, naj pripravi standardni obrazec za skupinsko zahtevo in ga vključi v ustrezno izvedbeno uredbo ([36]); opozarja, da je potrebno osnovno usposabljanje uslužbencev davčnih organov o tuji davčni zakonodaji, jezikih, specializaciji in medosebnih spretnostih, če želimo zagotoviti rezultate, tudi pri hkratnem preverjanju;

37. priznava dodano vrednost izmenjave primerov dobre prakse in stalne podpore Komisije za krepitev vloge nacionalnih davčnih uprav; poudarja posebno vlogo programa Fiscalis 2020 v zvezi s tem; opozarja, da nacionalne davčne uprave kljub temu potrebujejo znatno okrepitev človeških, finančnih in infrastrukturnih virov; zato poziva države članice, naj se zavežejo k zadostnim naložbam v nacionalne davčne uprave; z zanimanjem pričakuje ugotovitve nove projektne skupine Fiscalis o uporabi napredne analize za merjenje kakovosti podatkov v skupnem okviru;

38. se seznanja z ugotovitvami Računskega sodišča ([37]), da je mogoče storiti več v smislu spremljanja, zagotavljanja kakovosti podatkov in uporabe prejetih informacij, da bi bila izmenjava davčnih informacij učinkovitejša; poziva Komisijo in države članice, naj pri prihodnjem delu v zvezi z okvirom DAC upoštevajo ugotovitve Računskega sodišča;

Dostop do podatkov in spremljanje

39. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da ni dovolj dokazov za oceno kakovosti poročanja v skladu z določbami DAC1 in DAC2, saj le nekaj držav članic sistematično preverja kakovost podatkov, izmenjanih v skladu z DAC1 in DAC2; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da se informacije premalo sporočajo, kar se sporoči, pa je potem premalo izkoriščeno; ugotavlja, da se učinkovitost sistema slabo spremlja; obžaluje, da podatki o izmenjavi informacij v skladu z določbami direktive o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja, ki so javno dostopni, ne zadostujejo za ustrezno oceno razvoja izmenjave informacij in njene učinkovitosti;

40. ugotavlja, da ni skupnega okvira EU za spremljanje uspešnosti in dosežkov sistema, zaradi česar obstaja večja možnost, da bodo sporočeni podatki nepopolni ali netočni; poleg tega ugotavlja, da je le nekaj držav članic vzpostavilo in uporabilo postopke za revizijo informacij, ki so jih finančne institucije predložile v okviru DAC2;

41. obžaluje, da Komisija po navedbah Računskega sodišča ne spremlja proaktivno izvajanja te zakonodaje, ne zagotavlja zadostnih smernic in ne meri izidov in učinkov sistema; je zelo zaskrbljen, ker je le ena od petih držav članic, ki jih je pregledalo Računsko sodišče, izvajala preverjanja kakovosti podatkov, ki so potekala le v obliki ročnih pregledov na omejenem vzorcu podatkov in se niso izvajala kot sistematični postopek;

42. poudarja, da stopnje ujemanja kažejo, da se velike količine informacij ne uporabijo, saj se ne ujemajo z ustreznimi davkoplačevalci, in da države članice ne izvajajo nadaljnjih preverjanj neujemajočih podatkov; poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo skupni okvir za merjenje učinka ter stroškov in koristi DAC ter naj zagotovijo, da bo izmenjava DAC v celoti preverljiva in sledljiva od izvora do uporabe podatkov, tako da se v vsak podatkovni niz vključi identifikator izvora; poziva Komisijo, naj vsako leto objavi povzetek informacij, ki jih prejme od držav članic, pri čemer naj upošteva pravice davkoplačevalcev in zaupnost; vendar poudarja, da mora to poročilo vsebovati zbirne in podrobne podatke, da bi Parlamentu omogočili ustrezen demokratični nadzor; ugotavlja, da se informacije, posredovane Komisiji, ne bi smele obravnavati kot strogo zaupne, če informacij ni mogoče pripisati posameznim davkoplačevalcem; želi opozoriti, da bi morala Komisija imeti pravico do priprave in objave poročil in dokumentov, za katere uporabi informacije, izmenjane

([36]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2378 z dne 15. decembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 1156/2012 (UL L 332, 18.12.2015, str. 19).

([37]) https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=57680

v anonimizirani obliki, ter tako upošteva pravico davkoplačevalcev do zaupnosti in ravna v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 ([38]) o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;

43. poziva Komisijo, naj vsako leto za vse države članice in za vsako državo posebej objavi anonimizirane in zbirne statistične podatke; poziva države članice, naj prejeta poročila za posamezne države posredujejo ustreznim službam Komisije;

44. poudarja, da je ocena iz leta 2019, ki jo je izvedla Komisija, pokazala potrebo po doslednem spremljanju učinkovitosti okvira DAC; poziva države članice, naj Komisiji vsako leto sporočijo statistične podatke, davčne prihodke in vse druge informacije, ki so potrebne za ustrezno oceno učinkovitosti vse izmenjave; zahteva, naj se v primeru izmenjave informacij na zahtevo predložene informacije razčlenijo po posameznih državah ob upoštevanju pravil o varstvu podatkov; poziva Komisijo, naj še naprej ustrezno spremlja in ocenjuje učinkovitost izmenjave informacij, in zato zahteva novo celovito oceno do januarja 2023;

45. meni, da bi morale davčne uprave v celoti izkoristiti digitalno preobrazbo in njen potencial za učinkovitejše razporejanje informacij ter za zmanjšanje stroškov izpolnjevanja obveznosti in nepotrebne birokracije; poudarja, da je to treba pospremiti z ustreznim povečanjem finančnih, človeških in informacijskih virov za davčne uprave;

Skladnost z drugimi določbami

46. ugotavlja, da so določbe DAC v veliki meri skladne s skupnim standardom poročanja OECD in da se v veliki meri prekrivajo z ameriškim zakonom o spoštovanju davčnih predpisov v zvezi z računi v tujini (FATCA), pri čemer so med njimi tudi pomembne razlike;

47. obžaluje pomanjkanje vzajemnosti v okviru FATCA; opaža, da ZDA državljanom, ki niso državljani ZDA, vse pogosteje omogočajo finančno tajnost; ugotavlja, da obstajata dve glavni vrzeli: izmenjujejo se samo informacije o sredstvih v ZDA, informacije o dejanskem lastništvu pa se ne izmenjujejo; poziva Komisijo in države članice, naj začnejo nova pogajanja z Združenimi državami Amerike v okviru OECD, da bodo zagotovile popolno vzajemnost v skupno dogovorjenem in okrepljenem okviru skupnega standarda poročanja; poudarja, da bi to privedlo do znatnega napredka, znižalo stroške izpolnjevanja obveznosti za finančne institucije in bistveno zmanjšalo upravno breme; poziva Komisijo in države članice, naj začnejo pogajanja o davčni konvenciji OZN;

48. obžaluje neželene posledice, ki jih ima FATCA za t. i. naključne Američane; obžaluje, da doslej na evropski ravni ni bila najdena trajna rešitev;

49. upošteva možna trenja med okvirom DAC ter uredbama (EU) 2016/679 ([39]) in (EU) 2018/1725 ([40]); poudarja, da obdelava podatkov, predvidena v določbah DAC, služi zgolj splošnemu javnemu interesu na področju obdavčevanja v državah članicah, in sicer z omejevanjem davčnih goljufij, izogibanja davkom in davčnih utaj, varovanjem davčnih prihodkov in spodbujanjem pravične obdavčitve;

50. podpira poziv Sveta Komisiji, naj preuči, v kolikšni meri bi bilo mogoče nadalje uskladiti področje uporabe orodij, ki so na voljo davčnim organom v skladu z Direktivo Sveta 2011/16/EU, s posebnimi določbami Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 ([41]);

([38]) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

([39]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

([40]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

([41]) Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

51. pozdravlja sporazume, podobne tistim iz Direktive 2014/107/EU o avtomatični izmenjavi podatkov o finančnih računih s tretjimi državami, kot so Andora, Lihtenštajn, Monako, San Marino in Švica; poziva k oceni izvajanja takšnega sporazuma in zato poziva k oceni glede na sedanji sporazum o skupnem standardu poročanja; poleg tega poziva k podobnim sporazumom za DAC3, 5, 6 in 7;

Zaključne ugotovitve

52. poziva Komisijo, naj čim prej predloži celovito revizijo okvira DAC na podlagi predlogov Parlamenta in obsežnega javnega posvetovanja; odločno poziva Komisijo in Svet, naj o tej zadevi izmenjata mnenja s Parlamentom; obžaluje, da je Svet večkrat sprejel sklepe, ki slabijo predloge Komisije za okrepitev okvira DAC;

53. globoko obžaluje, da so vse države članice, razen Finske in Švedske, Parlamentu zavrnile dostop do ustreznih podatkov za oceno izvajanja določb direktive o upravnem sodelovanju na področju obdavčenja; obžaluje, da Komisija Parlamentu ni odobrila dostopa do ustreznih podatkov, ki jih ima na voljo; meni, da Parlament s tem dejansko ne more izvajati svoje funkcije političnega nadzora nad Komisijo v skladu s členoma 14 in 17(8) PEU; ugotavlja, da ima to poročilo o izvajanju zato precejšnje pomanjkljivosti; poziva države članice in Komisijo, naj prenehajo zavračati izmenjavo ustreznih dokumentov v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001, ki se uporablja neposredno, in naj spoštujejo načelo lojalnega sodelovanja iz člena 13(2) PEU; poziva Parlament, naj uporabi vsa pravna sredstva, ki jih ima na voljo, da bi zagotovil, da bo prejel vse dokumente, ki so potrebni za celovito oceno izvajanja direktive o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja;

54. meni, da je DAC, ker zadeva davčne zadeve, medvladna razsežnost evropskega povezovanja; vendar opozarja, da so davčne politike strukturne za izpolnitev strateških ciljev EU, ki so večinoma povezani s preprečevanjem pranja denarja, financiranjem terorizma, bojem proti davčnim goljufijam in utajam itd.; obžaluje stališče Sveta o zaporednih revizijah DAC, ki temeljijo na ponavljajočem omejevanju predlogov Komisije in neupoštevanju stališč Parlamenta; poziva Svet, naj pregleda svoj odnos do Parlamenta glede davčnih zadev in zlasti glede revizij DAC; poziva Svet, naj omogoči dostop do ustreznih informacij o izvajanju DAC, da se Parlamentu zagotovi ustrezen demokratični nadzor;

55. ugotavlja, da ima DAC dvojni učinek: odkrivanje goljufij z izmenjavo informacij in odvračanje od njih z večjo verjetnostjo odkritja goljufov, ne da bi ostali nekaznovani; priznava, da je ta odvračilni učinek težje količinsko opredeliti, vendar poziva Komisijo, naj ta vidik DAC nadalje obravnava v svojih prihodnjih ocenah;

o

o o

56. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.